अदातरि पुनर्दाता विज्ञातप्रकृतावृणं ।
पश्चात् प्रतिभुवि प्रेते परीप्सेत् केन हेतुना ॥ १६१ ॥
निरादिष्टधनश्चेत् तु प्रतिभूः स्यादलन्धनः ।
स्वधनादेव तद्दद्यान्निरादिष्ट इति स्थितिः ॥ १६२ ॥
मत्तोन्मत्तार्त्ताध्यधीनैर्बालेन स्थविरेण वा ।
असम्बद्धकृतश्चैव व्यवहारो न सिध्यति ॥ १६३ ॥
सत्या न भाषा भवति यद्यपि स्यात् प्रतिष्ठिता ।
वह्निश्चेद्भाष्यते धर्म्मान्नियताद् व्यावहारिकात् ॥ १६४ ॥
योगाधमनविक्रीतं योगदानप्रतिग्रहं ।
यत्र वाप्युपधिं पश्येत् तत् सर्व्वं विनिवर्त्तयेत् ॥ १६५ ॥
ग्रहीता यदि नष्टः स्यात् कुटुम्बार्थे कृतो व्ययः ।
दातव्यं बान्धवैस्तत् स्यात् प्रविभक्तैरपि स्वतः ॥ १६६ ॥
कुटुम्बार्थेऽध्यधीनोऽपि व्यवहारं यमाचरेत् ।
स्वदेशे वा विदेशे वा तं ज्यायान् न विचालयेत् ॥ १६७ ॥
बलाद्दत्तं बलाद्भुक्तं बलाद्यच्चापि लेखितं ।
सर्व्वान् बलकृतानर्थानकृतान् मनुरब्रवीत् ॥ १६८ ॥
त्रयः परार्थे क्लिश्यन्ति साक्षिणः प्रतिभूः कुलं ।
चत्वारस्तूपचीयन्ते विप्र आढ्यो वणिङ् नृपः ॥ १६९ ॥